

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612010527
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612010527.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovanej Mgr. G. S. pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 30. novembra 2015 v Košiciach o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.1.2015, sp.zn. 4T/131/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej Mgr. G. S..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.1.2015, sp.zn. 4T/131/2012 bola obžalovaná Mgr. G. S. uznaná vinnou pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 1. decembra 2010 v D., v pobočke Y., a.s. H. X. Č.. X, L., ako hmotne zodpovedná zamestnankyňa v pracovnej pozícii „poradca klienta“, v zmysle dohody s klientkou Ing. L. F. o investovaní jej finančných prostriedkov vedených na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX v sume 20.000,-eur do podielového fondu s názvom Vyvážený rastový fond, spravovaný Y. C. H., správcovská spol. a.s. H. X. Č.. X, P.O. Box č. X, XXX XX L., vybrala z jej účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX sumu 20.000,- eur v hotovosti, ktorú mala previesť na účet podielového fondu s názvom Vyvážený rastový fond napriek tomu, že k tomuto prevodu stačil bezhotovostný prevod, bez výberu tejto sumy v hotovosti, ktorú však na účet podielového fondu s názvom Vyvážený rastový fond nevložila, ale si ju ponechala pre seba, pričom časť z tejto sumy vo výške 10.000,-eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vložila až 4. 1. 2011, čím pre Ing. L. F., bytom D., ul. L. Č.. XXX/XX spôsobila škodu vo výške 20.000,-eur,

2/ dňa 4. marca 2011 v D., v pobočke Y., C..R.. H. X. Č.. X, L., ako hmotne zodpovedná zamestnankyňa v pracovnej pozícii „poradca klienta“, v zmysle dohody s klientkou Ing. L.V. F. o investovaní jej finančných prostriedkov vedených na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX v sume 50.000,-eur do podielového fondu spravovaného Y. C. H., správcovská spol. a.s. H. X. Č.. X, P.O. Box č. X, XXX XX L., ktorú sumu v hotovosti z jej účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vybrala napriek tomu, že k tomuto prevodu stačil bezhotovostný prevod, bez výberu tejto sumy v hotovosti, ktorú však na účet tohto fondu nevložila, ale si ju ponechala pre seba, čím pre Ing. L. F., bytom D., ul. L. č. XXX/XX spôsobila škodu vo výške 50.000,-eur.

Bol jej za to uložený podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr.zák. a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a zároveň uložený probačný dohľad nad jej správaním.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. g) Tr. zák. zároveň jej uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná (ďalej len „odvolateľka“) a to bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to tak proti výroku o vine, ako i proti výroku o treste. V písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku - prostredníctvom obhajcu - opätovne zvyrazňuje, že je nevinná z trestného činu, pre ktorý bola uznaná vinnou. Opätovne - ku skutku v bode 1/ rozsudku - opakuje svoju obranu v tom, že ona konala po dohode s klientkou Ing. L. F., časť finančných prostriedkov investovala, časť jej odovzdala, a preto žiadna škoda nevznikla ani klientke ani banke. Taktiež ku skutku v bode 2/ poukazuje na to, že bola podvedená burzovým maklérom, osobou, ktorá vystupovala pod falošným menom E. E. a tento od nej vylákal sumy v celkovej výške 129.000 €, ktoré jej nikdy nevrátil. Z týchto bola časť jej vlastná, časť jej sestry Mgr. E. F. a časť klientky Ing. L. F.. Finančné prostriedky vo výške 113.000,- € i s výnosmi, ktoré investovala cez osobu menovaného burzového makléra boli vrátené priamo na účty klientov.

Odvolateľka pokračuje, že bola oklamaná ako pracovníčka pobočky Y. v D. uvedenou osobou, s ktorou sa zoznámila na školeniach organizovaných zamestnávateľom. Najprv investoval menovaný menšie sumy, ktoré jej vrátil s výnosmi, všetko bez dokladov a využil naivitu odvolateľky, nabádal ju a naháňal, aby investovala peniaze klientov banky. Následne s ním odvolateľka stratila akýkoľvek kontakt, pričom bola označená ona sama za podvodníčku. V odvolaní ďalej je zdôraznené, že nebol záujem zo strany orgánov činných v trestnom konaní vypátrať skutočného podvodníka nepravým menom E. E., ktorý sa podvodom obohatil o vyše 129.000,- €, čím bolo veľmi vážnym spôsobom porušené právo odvolateľky uvedené ustanovenie § 201 ods. 4 Tr.por. Tak sa postupovalo i napriek tomu, že - či predchádzajúci riaditeľ pobočky, či nasledujúca riaditeľka, resp. iní pracovníci Y. -mohli poznať túto osobu. Dokazovanie bolo vykonané povrchno, za závažných chýb znaleckého dokazovania a prvostupňový súd nedostatočne vykonal dôkazy, resp. nevykonal navrhované dôkazy a dospel tak k nesprávnemu posúdeniu veci a v dôsledku toho nesprávnemu rozhodnutiu o vine a treste.

Navrhla, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a vec podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol tým, aby odvolateľka mohla byť spod obžaloby oslobodená.

Prokurátor okresnej prokuratúry nevyužil svoje právo v zmysle § 314 Tr.por. a k podanému odvolaniu odvolateľky sa nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd potom pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľky postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam prvostupňového súdu je potrebné uviesť, že tieto majú plne oporu vo vykonaných dôkazoch, na ktoré sa prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolal a sú podrobne rozobrané v odôvodnení preskúmaného rozsudku. Nakoľko sa odvolací súd so zisteniami súdu prvého stupňa plne stotožňuje, odkazuje v ďalšom i na správne dôvody v ňom uvedené.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, prvostupňový súd vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy a to tak výsluchom odvolateľky, ako i výsluchmi svedkov Ing. L. F., R. F., Ing. E. D., JUDr. Z. L., D. Y., Ing. E. V. a Ing. H. E., ako i listinnými dôkazmi, z ktorých dôkazov po ich vykonaní vyplynulo ako došlo k žalovanému skutku.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku - v súlade s ustanoveniami § 165 ods. 1, § 167 a § 168 ods. 1 Tr.por. - riadne, logicky a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia pri rozhodovaní oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu - v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto i správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. Odvolací súd tak nemal pochybnosti o správnosti skutkového výroku v napadnutom rozsudku, pretože tento zodpovedá výsledkom dokazovania na hlavných pojednávaniach.

Odvolací súd považuje za potrebné zvýrazniť - v zhode so závermi prvostupňového súdu - že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa odvolateľka dopustila žalovaných skutkov, ktoré sa stali tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu. Vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolateľky považuje odvolací súd za potrebné zvýrazniť, že tvrdenia odvolateľky, ktoré tvorí podstatnú časť jej obrany sú tvrdenia obštrukčného charakteru a sú pochopiteľne motivované snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchanie žalovaných skutkov a tým i uloženiu trestu.

Odvolací súd reagujúc na podstatné odvolacie námietky odvolateľky považuje za potrebné zvýrazniť, že nie je akceptovateľná námietka spočívajúca v tvrdení, že sa orgány činné v trestnom konaní nesnažili vypátrať skutočného podvodníka nepravým menom E. E., nakoľko dosť rozsiahla časť spisového materiálu (po podaní obžaloby) je venovaná práve ozrejmieniu a zisteniu totožnosti takejto osoby, avšak s negatívnym výsledkom.

Žiada sa pripomenúť znenie skutkovej podstaty zločinu sprenevery v zmysle § 213 ods. 1, ods. 3 Tr.zák., v zmysle ktorej za takýto zločin je uznaný vinným ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu.

Pokiaľ sa týka samotného pojmu prisvojenia, tento zahŕňa konanie spočívajúce v odňatí veci, v tomto prípade finančných prostriedkov, z dispozície vlastníka alebo inej osoby, čím ho zbavuje možnosti nakladať so svojou vecou, prípadne neexistencia súhlasu oprávnenej osoby a úmysel páchatela

nakladať s vecou ako s vlastnou. Pokiaľ hodnotíme možnosť trvalej dispozície, nemusí to znamenať navždy, ale aj na dobu neurčitú.

V konkrétnom prípade je jednoznačné, že finančné prostriedky, či v skutku v bode 1/, alebo v skutku v bode 2/ neboli vlastníctvom obžalovanej, táto len využila možnosť vyplývajúcu z jej pracovnej pozície v banke a disponovala s finančnými prostriedkami, ktoré jej nepatrili. Tvrdenie, že bola neznámou osobou vystupujúcou pod menom E. E. využitá jej „naivita“, je z hľadiska trestnej zodpovednosti absolútne irelevantné, nakoľko u odvolateľky ide o trestne zodpovedný subjekt.

Súd prvého stupňa sa vyrovnal s obhajobou odvolateľky, čo vyplýva zo skutkových zistení súdu na základe vykonaného dokazovania, ktoré obhajobné prednesy odvolateľky vyvracajú. Taktiež, zistené skutkové zistenia pri právnych úvahách - pri právnej kvalifikácii skutku - správne podriadil pod príslušné ustanovenie zákona, a preto odvolací súd nezistil žiadne pochybenia pri právnej kvalifikácii žalovaných skutkov. Obdobne, správny je i výrok o uloženom treste, nakoľko pri jeho ukladaní prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 34 Tr.zák. a nasl. a pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol správne a to najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce okolnosti, pofahčujúce okolnosti, i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, vrátane zaistenia účelu trestu tak z hľadiska individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Obdobne neboli zistené žiadne pochybenia pokiaľ - v súvislosti s uloženým trestom - bola odvolateľke uložená povinnosť podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ktorá povinnosť je súčasťou probačného dohľadu.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto krajský súd ako odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa je vecne správny a spravodlivý vo všetkých jeho výrokoch, zodpovedá vykonanému dokazovaniu a zo zisteného skutkového stavu vyplýva jednoznačný záver nevzbudzujúci dôvodné pochybnosti, že žalované skutky spáchala odvolateľka zisteným spôsobom i z preukázaného motívu, a preto postupom v zmysle § 319 Tr.por. odvolanie odvolateľky - obžalovanej Mgr. G. S. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).